

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915205721
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915205721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. E. XXXX/XX, P., zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov - matky: C. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. E. XXXX/XX, P. a otca: O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, P., o zrušenie striedavej starostlivosti, v konaní o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3P/68/2015-36 zo dňa 19.11.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom (v poradí druhý) potvrdzuje s tým, že otec je povinný prispievať na výživu mal. O. K., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 115,00 eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3P/68/2015-36 zo dňa 19.11.2015 o zverení mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matky.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Ostatné výroky rozsudku okresného súdu zostávajú nedotknuté.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom mal O. K., nar. XX.XX.XXXX (v ďalšom texte už len mal. O.) zveril do osobnej starostlivosti matky (v poradí I. výrok), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. O. výživným vo výške 115,00 eur mesačne k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku (v poradí II. výrok), stretávanie otca s mal. O. neupravil (v poradí III. výrok), konštatoval, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.04.2014 č.k. 5P/23/2014-32 vo výroku o zverení mal. O. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a v nadväzujúcich výrokoch (v poradí IV. výrok), vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (v poradí V. výrok).

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že matka sa návrhom zo dňa 29.10.2015 domáhala zrušenia striedavej starostlivosti tak, aby mal. O. bol zverený do jej osobnej starostlivosti s tým, že stretávanie otca s mal. O. bude neobmedzené po predchádzajúcej dohode rodičov. Zároveň žiadala uložiť otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. O. sumou po 100,- eur mesačne. Okresný súd ďalej konštatoval, že naposledy súd rozhodoval vo veci starostlivosti o mal. O. rozsudkom zo dňa 29.04.2014, č.k. 5P/23/2014-32, ktorým bolo dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otcovi

bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. O. sumou po 80,- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2014.

Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchov rodičov okresný súd zistil, že striedavá osobná starostlivosť sa nerealizuje tak ako bola určená rozhodnutím súdu. Z dôvodov nedostatočnej komunikácie medzi rodičmi napokon striedavá starostlivosť prestala úplne fungovať, i keď k stretnutiam otca s mal. O. dochádzalo naďalej a to podľa jeho pracovných možností. V konaní bol vypočutý aj mal. O., ktorý prejavil svoj názor v tom smere, že súhlasí s tým, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky a zároveň prejavil záujem o stretávanie sa s otcom na základe vzájomnej dohody. Otec rešpektoval názor mal. O. a vyjadril súhlas so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Nakoľko o starostlivosti matky o mal. O. neboli súdom zistené žiadne nedostatky, súd ho zveril matke.

Ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že zároveň rozhodol o určení vyživovacej povinnosti otca k mal. O. a to v rozsahu 115,- eur mesačne. V tomto smere zohľadnil zákonné kritériá a to schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca a zároveň i odôvodnené potreby mal. O.. Vychádzal z príjmu otca v sume 500,- eur mesačne, zistiť, že otec je zamestnaný v roku 2015 na základe dvoch dohôd o vykonaní práce. Zohľadnil výdavky otca na bývanie u priateľky. Nemohol však zohľadniť výdavky otca na splácanie hypotekárneho úveru, ktorý prevzal on sám vo výške 43.300,- eur za účelom riešenia svojich dlhov z podnikania. Súd mal zároveň pochybnosti o prevzatí tohto úveru vzhľadom k tomu, že podľa vyjadrenia otca úver je na meno tretej osoby. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby mal. O., okresný súd poukázal na to, že je žiakom deviateho ročníka základnej školy a matka uhrádza okrem výdavkov na domácnosť, ďalšie výdavky súvisiace so školskou dochádzkou dieťaťa (stravovanie, cestovné do školy, poplatky školy, nákup školských potrieb, desiaty, vreckové, telefón a internet pre dieťa, platby do poisťovne, výdavky na oblečenie a obuv).

Proti výroku o výživnom podal odvolanie otec, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd nesprávne posúdil jeho majetkové pomery a nedôvodne nezahrnul do jeho výdavkov splácanie úverov, ktoré vznikli počas jeho podnikania a za trvania manželstva. Považoval za nelogické, aby súd záväzky, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s podnikaním, považoval výlučne za jeho neprimerané riziko. Žiadal preto, aby súd uvedené záväzky akceptoval v plnej výške a vzal ich do úvahy pri výpočte výživného. Je ochotný prispievať na výživu mal. O. sumou 80,- eur mesačne, ktorú považoval za primeranú jeho majetkovým pomerom vzhľadom i na skutočnosť, že je dobrovoľne nezamestnaný a pracuje iba na základe dohôd, resp. formou brigád. S úhradou jeho nákladov mu čiastočne pomáhajú rodičia a priateľka.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že otec dieťaťa nemal žiadny dôvod brať si úver na svoju osobu, nakoľko počas manželstva mu nevznikli žiadne exekučné tituly. Všetky exekúcie mal otec dieťaťa v ďalekom časovom slede po rozvode. Z firmy otca dieťaťa rodina nemala žiadny príjem, o výživu a splácanie úverov sa starala sama. Po rozvode manželstva bol na ňu prepísaný byt so zariadením v celkovej hodnote 50.000,- eur, ale zároveň prevzala i zostatok hypotekárneho úveru vo výške 27.000,- eur. Naproti tomu otec dieťaťa po rozvode získal dve nehnuteľnosti bez akejkoľvek ťarchy alebo vecného bremena v celkovej hodnote viac ako 50.000,- eur, pričom prevzal zostatok úveru zo stavebného sporenia vo výške približne 4.000,- eur. Otec dieťaťa po rozvode nebol na tom tak zle ako tvrdí a nemal ani žiadny dôvod na to, aby si sedem rokov po rozvode vzal úver kvôli podnikaniu. Aj ona bola nútená po rozvode vziať si niekoľko úverov, ktoré včas a riadne splatila, nemusela to riešiť exekúciou. Momentálne má ďalšie dva úvery, ktoré spláca. Súhlasila s otcom dieťaťa, že súd neprimerane stanovil výšku výživného, na základe výdavkov ktoré syn má, mala byť vyživovacia povinnosť stanovená minimálne na 150,- eur mesačne. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. O. výživným vo výške 150,- eur mesačne.

Kolíznym opatrovníkom navrhol rozsudok okresného súdu, ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), v napadnutom výroku o výživnom a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a to z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcej skutočnosti, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku (i vo vzťahu k napadnutému vo výroku o výživnom) zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky otca dieťaťa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že manželstvo rodičov mal. O. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 21.11.2007 č. k. 3C/218/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.12.2007. Táto skutočnosť nakoniec nebola medzi účastníkmi konania ani sporná. Zo spisového materiálu tiež vyplýva (výsluch otca na pojednávaní konanom dňa 19.11.2015), že otec deklaroval čistý mesačný príjem vo výške 500,- eur mesačne, z ktorého má prispievať rodičom na ich domácnosť 60,- eur mesačne a tiež na domácnosť priateľky 100,- eur mesačne nakoľko býva u nej. Zároveň poukázal na skutočnosť, že spláca hypotekárny úver vo výške 270,- eur mesačne, ktorý je na meno M. V., pričom týmto úverom si chcel riešiť dlhy z podnikania. Celková výška úveru predstavuje 59.000,- eur, on spláca 270,- eur mesačne, jeho priateľ spláca 80,- eur mesačne. Zo spisového materiálu možno vyvodiť záver, že otec dieťaťa v prvostupňovom a nakoniec ani v odvolacom konaní nepreukázal existenciu úverového vzťahu, ktorý mal byť založený zmluvou uzavretou medzi ním a príslušnou bankou. Za daného stavu okresný súd postupoval správne, keď nezohľadnil nepreukázané výdavky otca na splácanie hypotekárneho úveru. To platí zvlášť za situácie, keď podľa vlastných tvrdení otca dieťaťa, úver je vedený na meno tretej osoby a zároveň za situácie, keď týmto úverom sa majú riešiť dlhy z jeho podnikateľskej činnosti.

Odvolací súd na základe vyššie uvedených zistení rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o výživnom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil s tým, že upresnil čas, od ktorého je otec povinný výživné na mal. O. platiť (od právoplatnosti výroku rozsudku okresného súdu o zverení mal. O. do osobnej starostlivosti matky - pozn. odvolacieho súdu), nakoľko v napadnutom rozsudku to nebolo jednoznačne vyjadrené. Okresný súd v rozsudku uviedol, že otec bude platiť výživné na mal. O. počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku, ale bližšie neuviedol, ktorého výroku. Odvolací súd, ako vecne správny potvrdil i výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania, ktorý zodpovedá stavu veci a zákonu.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu, t.j. výroku o zverení mal. O. do osobnej starostlivosti matky, ako i výroku o stretávaní sa otca s mal. O. sa krajský súd nedotkol, nakoľko tieto výroky neboli napadnuté odvolaním a zároveň nejde o výroky, ktoré by boli závislé od odvolaním napadnutého výroku o výživnom.

Odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, aplikujúc na prejednaný prípad ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko išlo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.